

Jesús també estima els rics. Diumenge XXXI de durant l'any

Dv, 1/11/2013 per Josep Lluell

[Les homilies a Sant Felip Neri](#)

Diumenge XXXI de durant l'any. Cicle C

Barcelona, 3 de novembre de 2013

La trobada de Jesús amb el ric Zaqueu és un episodi evangèlic prou conegut i comentat.

Zaqueu és un home ric ben conegut a Jericó. Petit d'estatura però poderós cap dels recaptadors d'impostos que controlen el pas de les mercaderies en una important cruïlla de camins.

No és un home estimat.

La gent el considera un pecador exclòs del poble creient.

Viu explotant els altres. No és fill d'Abraham.

Però aquest home vol veure Jesús.

Ha sentit parlar d'ell però no el coneix. No li importa fer el ridícul actuant d'una manera poc concordant amb la seva dignitat de persona important. Com una criatura espavilada corre i s'enfila en un sicòmor. Només busca veure Jesús.

Probablement ni ell mateix sap que està buscant la pau, la veritat i un sentit diferent per a la seva vida.

En arribar Jesús en aquell punt i lloc alça els ulls i veu Zaqueu.

El relat evangèlic suggereix un intercanvi de mirades entre el profeta defensor dels pobres i aquell homenet ric i explotador.

Jesús el crida pel seu nom: "Zaqueu, baixa de seguida. Avui mateix haig d'allotjar-me a casa teva i parlar amb tu."

Jesús vol entrar en el món d'aquest ric.

Zaqueu li obre les portes de casa seva amb alegria.

El deixa entrar en el seu món de diners i poder.

Mentrestant, a Jericó tots critiquen Jesús per haver entrat a casa d'un pecador.

Al contacte amb Jesús, Zaqueu canvia. Comença a pensar en els pobres: compartirà amb ells els seus béns.

També es recorda dels que són víctimes dels seus negocis: els retornarà amb escreix el que els ha robat.

Deixa que Jesús introdueixi en la seva vida veritat, justícia i compassió.

Zaqueu se sent tot un altre.

Amb Jesús tot és possible.

Jesús s'alegra.

S'alegra perquè la salvació ha arribat també a aquesta casa poderosa i rica.

Ha vingut al món per això: a buscar i salvar el que estava perdut.

Jesús és sincer: les vides dels que són esclaus del diner són vides perdudes:

- vides sense veritat,
- sense justícia,
- sense compassió envers els que pateixen.

Però Jesús també estima els rics. No vol que cap d'ells es perdi.

Qualsevol ric que el deixi entrar en el seu món experimentarà la seva força salvadora.

Nosaltres no ho som, de rics, però també necessitem la seva energia salvadora.

Posem-nos a les seves mans.

I què vol dir posar-se a les mans de Jesús?

Vol dir saber i voler compartir.